

valutamarkedene, regler, som det kan pålægges Valutafonden og Verdensbanken at overvåge, om landene efterlever.

Det er et tema, der er meget højt prioriteret på den internationale dagsorden. Således har G 7 i den netop overståede weekend holdt møde om disse spørgsmål. Temaet vil være hovedemnet på det halvårige møde i Valutafondens Interimskomiteé i april 1999, hvor jeg selv skal deltage, og det vil formentlig indgå i den rapport, som ecofinministrene i EU skal udarbejde til Det Europæiske Råds møde i Köln i juni.

Sammen med de andre EU-lande vil regeringen arbejde aktivt for, at der gennemføres reformer, der sikrer øget åbenhed og gennemsigtighed omkring landenes økonomiske forhold, og nu taler jeg ikke om EU-landene alene, men om de lande, som er medlemmer af Valutafonden, og det drejer sig om 182 lande.

Det, der er brug for, er åbenhed og gennemsigtighed om landenes økonomiske forhold. Det drejer sig om effektivt tilsyn med de finansielle virksomheder, og det drejer sig om en større hensyntagen til de sociale forhold.

Regeringen kan derfor ikke tilslutte sig det beslutningsforslag, SF har fremlagt. Der er udarbejdet utrolig mange analyser om kapitalbevægelser, og det er tvivlsomt, om en ny analyse vil tilvejebringe en ny indsigt. Men regeringen vil meget gerne bidrage til både Folketingets og udvalgets drøftelser ved at tilvejebringe de analyser, der findes, og gå ind i en dialog om problemstillingen under udvalgsbehandlingen.

Jeg vil opfordre resten af Folketinget til at stemme imod forslaget til beslutning, men er altså åben over for at deltage i et udredningsanalysearbejde.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg skal selvfølgelig takke for ministerens tilsagn om at deltage i et udredningsanalysearbejde. Men med al respekt tror jeg, at opgaven er større, end ministeren magter alene. Det er derfor, vi lægger op til, at det er i internationale fora, man skal tage det her op, fordi det nemlig er meget vanskeligt.

Jeg er fuldstændig enig i, at det er kolossalt vanskeligt. Det er en utrolig ambitiøs opgave at kaste sig ud i at forsøge at løse de problemer, som verdensøkonomien i øjeblikket har med de voldsomme kapitalbevægelser. Men det er en opgave, som vi er nødt til at løse, hvis vi vil

vinde demokratiet tilbage. Hvis ikke vi bare vil give os markedet i vold, så er vi nødt til at gøre et eller andet for at få styr på sagerne. Og dér lægger vi så op til, at det er en undersøgelse, der skal foregå i internationalt regi, fordi et af nøglespørgsmålene lige præcis er: Kan man overhovedet få sådan noget her til at fungere globalt? Er det muligt at implementere det på verdensbasis?

En anden ting, jeg lige vil bede ministeren bemærke, er bare, at transaktionsafgiften i en Tobinskat ikke behøver at være himmelhøj, fordi det netop er en afgift pr. gang, mens de andre forhøjelser, som en nationalbank laver, jo er pro anno-forhøjelser, og derfor skal de op i meget høje satsforhøjelser. Men en afgift på en valutatransaktion på bare 0,1 pct. vil svare til en 73 pct. pro anno-rente, hvis det er en dag-til-dagtransaktion, vi har fat i, så selv en lav Tobinskat vil være utrolig effektiv, hvis den kan dokumenteres, og det er så det spændende spørgsmål at få undersøgt.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Per Kaalund som ordfører.

Per Kaalund (S):

Jeg kan indlede med at sige, at Socialdemokratiet selvfølgelig er positivt over for begrænsning af spekulative kapitalbevægelser, herunder valutaspekulation. Men vi er imod at iværksætte en analyse som foreslået her i dag af SF.

For det første har – som ministeren også har nævnt – sagen og løsningsmodellen tidligere været drøftet og er blevet afvist. Yderligere ville det kræve, om man indførte en sådan ordning, at en afgift på kapitalbevægelser skulle være verdensomspændende, og det vil sige, at alt, hvad der hedder skattely osv., skulle man så forestille sig ikke eksisterede. Det er nok at have en lidt for livlig fantasi at kunne forestille sig det.

Vi er også af den opfattelse, at imellem den skelnen, der må være mellem reelle kapitalbevægelser og så de egentlige spekulationsbevægelser, er en grå zone, som er rimelig bred. Vi vil anse det for meget svært at administrere den, og hvem skulle i øvrigt gøre det? Skulle det være Verdenshandelsorganisationen, som skulle opkræve denne afgift? Og jeg ved da, at SF også tidligere har været imod, at andre organisationer, internationale osv., går ind og opkræver afgift hos danske erhvervsvirksomheder, banker osv.